

Η πέστροφα και το χρυσόψαρο

/ Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

image not found or type unknown

Ζαλισμένο το ψαράκι μας άνοιξε τα μάτια

του. Μα πώς την είχε πατήσει έτσι; Μάλλον ο ψαράς είχε χρησιμοποιήσει κάποιο καινούριο δόλωμα, δεν εξηγείται αλλιώς. Και τώρα από το ποτάμι, είχε βρεθεί μέσα σε ένα παραγεμισμένο κουβά με νερό. Πού την πήγαινε άραγε ο ψαράς; Θα την πήγαινε για πούλημα ή κατευθείαν στο τηγάνι;

Κι όμως, η μέρα είχε ξεκινήσει τόσο καλά. Ο ήλιος είχε βγει λαμπρός από το πρωί και ζέσταινε τα νερά του ποταμιού. Όλα τα ψάρια έκαναν βόλτες αμέριμνα παρέα με το δικό μας στο βυθό του. Αλλά το αγκίστρι άστραψε ξαφνικά και το καημένο ξεγελάστηκε από την ομορφιά του.

Εκείνη τη στιγμή άκουσε μια πόρτα να ανοίγει. Μάλλον ο ψαράς είχε φτάσει στο σπίτι του. Πήρε τον κουβά και έχυσε το περιεχόμενό του μαζί με το ψάρι μας μέσα σ' ένα ενυδρείο. Και τι όμορφο ενυδρείο ήταν αυτό! Παντού χρώματα! Γκρι, πράσινο, μοβ, κίτρινο! Μικρά πανέμορφα φυτά διακοσμούσαν τη γυάλινη αυτή

φωλιά.

% enydrpio saint%

Άκουσε: «**To Ενυδρείο**» του Saint – Saens

– Τι κάνεις εσύ εδώ; Τι είσαι; ακούστηκε ξαφνικά μια λεπτή φωνούλα και ένα χρυσόψαρο εμφανίστηκε με μάτια γεμάτα καχυποψία.

– Πέστροφα είμαι, απάντησε με φόβο το ψάρι. Τώρα με έφεραν.

– Αχ καημένη πέστροφα, τι σου έμελλε να πάθεις! μονολόγησε δραματικά το χρυσόψαρο. Ααααχ! αναστέναξε ξανά και έκανε δυο γύρους μέσα στο ενυδρείο.

– Γιατί αναστενάζεις έτσι; Δεν είναι και τόσο άσχημα εδώ, προσπάθησε να φανεί αισιόδοξη η πέστροφα.

– Ακόμα δεν έχεις καταλάβει, έτσι; Είμαι πολύ καιρό εδώ μέσα κλεισμένο και έχω δει πολλά ψάρια να περνάνε σ' αυτό εδώ το ενυδρείο την τελευταία τους μέρα.

Εμένα, όπως κατάλαβες, με έχουν μόνο για διακόσμηση. Όμως εσύ κατακαημένο ψαράκι μου, αύριο δεν θα κάνεις παρέα μαζί μου αλλά με το λαδολέμονο! Και όσο το σκέφτομαι αυτό τόσο νευριάζω και τόσο αγχώνομαι, είπε το χρυσόψαρό μας και έκανε άλλους δυο γύρους μέσα στο γυάλινο τετράγωνο.

- Μην μου στεναχωριέσαι, όλα καλά θα πάνε, δεν χρειάζεται να είσαι τόσο νευρικό, απάντησε ψύχραιμα η πέστροφα.

- Δεν είμαι νευρικό! τσίριξε το χρυσόψαρο μες στα νεύρα και έκανε άλλους πέντε γύρους με τη διπλάσια ταχύτητα αυτή τη φορά.

%nevríkon%chrysopsaro%

Άκουσε: «**Το νευρικό χρυσόψαρο**» του Alec Wilder

Όμως ένα χάδι ένωσε η πέστροφα στην πλάτη της. Ήταν ένα μικρό αγοράκι. Την σήκωσε απαλά και την έβαλε πάλι μέσα σε ένα κουβά γεμάτο νερό. «Τι θα γίνει σήμερα, βόλτες με κάνουνε;» αναρωτήθηκε το ψάρι μας. «Και ποιο είναι αυτό το αγόρι και πού με πάει;». Καθώς απομακρυνόταν, ίσα που κατάφερε να διακρίνει τη φωνή του χρυσόψαρου που της φώναζε: «Να προσέχεις! Καλή τύχη!»

Μετά από λίγο ένας γνώριμος ήχος ακούστηκε. Ήταν το κελάρυσμα του ποταμιού. Τότε η πέστροφα κατάλαβε: Ο μικρός ήθελε να την ελευθερώσει! Δεν πίστευε στην τύχη της! Θα ξανακολυμπούσε στα γαλάζια καθαρά νερά!

Πράγματι, το αγόρι ήταν γιος του ψαρά και, παραδόξως, δεν του άρεσαν καθόλου τα ψάρια. Έτσι, όποτε έβρισκε ευκαιρία, τα έπαιρνε από το ενυδρείο και τα έριχνε

Η πέστροφά μας βρισκόταν πάλι σπίτι της. Η

μικρή της περιπέτεια είχε τελειώσει. Έβγαλε το κεφαλάκι της από το νερό για να ευχαριστήσει τον ευεργέτη της, όμως το αγόρι της είχε ήδη γυρίσει την πλάτη του και έτρεχε γρήγορα προς το σπίτι του, πριν καταλάβει ο πατέρας του τι είχε συμβεί. Και το ψάρι μας χαρούμενο και ανέμελο ακολούθησε το ρεύμα του ποταμού για να συναντήσει νέες, πιο ασφαλείς αυτή τη φορά, περιπέτειες.

%nestrofa_subert%

Άκουσε: «**Η Πέστροφα**» του Franz Schubert

Αλέξανδρος Σαββόπουλος